

ZAŠTO SU PRVI DANI DJETETOVOG BORAVKA U VRTIĆU BOLNI?

Za većinu djece vrtić predstavlja prvo odvajanje od roditelja, nepoznat prostor u kojem ga roditelj ostavlja nepoznatim ljudima. Dijete intuitivno osjeća da njegov život ovisi o prisutnosti roditelja. Spoznaja da roditelja nema u blizini može izazvati vrlo **intenzivan osjećaj straha**, straha za vlastitu sigurnost i sigurnost djetetu najvažnijih osoba – roditelja. Svakodnevnim dolaskom u vrtić dijete će naučiti slijed radnji (dolazak u vrtić – odlazak roditelja - boravak u grupi – povratak roditelja i odlazak kući). Na toj osnovi dijete gradi povjerenje u roditelja, odnosno stječe sigurnost u roditelja koji će doći po njega i odvesti ga iz vrtića u sigurno okruženje doma. Dakle, za većinu djece polazak u vrtić predstavlja **stres**, koji se manifestira kroz niz emocionalnih, tjelesnih i ponašajnih reakcija do kojih dolazi kod procjene situacije kao opasne i/ili uznemiravajuće. Kod neke djece odvajanje od roditelja može biti u tolikoj mjeri uznemiravajuće da zadobiva oblik **traume**.

MOGUĆE REAKCIJE DJETETA KOJE PO PRVI PUTA OSTAJE U VRTIĆU:

- **grčevito se drži za roditelja**
 - odbija ući u sobu
- **protestira, baca se po podu**
- plače pri odvajanju od roditelja
- **plače tijekom boravka u sobi**
- odbija kontakt s odgajateljima
 - **ne želi se igrati**
- pokazuje ljutnju (udaranjem roditelja, odgajatelja ili druge djece)
- **ne ispušta svoju flašicu, dekicu, igračku, ruksak i sl.**
 - odbija hranu ili slabo jede. Može i povraćati.
 - **kratko i nemirno spava**
- moguća je tzv. regresija u ponašanju (ponovo mokri u pelene i sl.)
 - **osamljuje se, povlači**
 - grize nokte, čupka kosu, siše palac i sl.
 - **postaje izrazito nemirno**
 - **postaje izrazito pasivno**

Kad bi htjeli najkraće opisati kako se osjeća dijete koje prvi puta dolazi u vrtić, vjerojatno bi bilo dovoljno reći da se osjeća samo, izgubljeno i bespomoćno.

VAŽNE UPUTE ZA RODITELJE KOJE MOGU OLAKŠATI PRVE DANE BORAVKA DJETETA U VRTIĆU

1. PRIPREMITE DIJETE ZA ODVAJANJE!

RECITE MU npr. "Sada ideš u vrtić. Ti ćeš se tamo igrati, a o tebi će se brinuti tete. Ja ću otići na posao. Nakon posla doći ću do tebe." **TO ĆE DJETETU OMOGUĆITI DA SE PRIPREMI NA SITUACIJU KOJA GA OČEKUJE.**

RAZGOVARAJTE O VRTIĆU. Pričajte lijepo o vrtiću, ali budite realni.

DAJTE MU NA ZNANJE KAKO VJERUJETE DA ĆE SE SNAĆI.

2. KADA OSTAVLJATE DIJETE U VRTIĆU ODVOJITE SE OD NJEGA BRZO I KRATKO.

- **DEFINIRAJTE MU, U TERMINIMA KOJE ONO RAZUMIJE, KOLIČINU VREMENA KOJU ĆE PROVESTI U VRTIĆU BEZ VAS** (Npr. "Idem u dućan po ...").
- **NAGLASITE MU POTPUNU VJEROJATNOST VAŠEG POVRATKA** ("Kada kupim ... vratit ću se u vrtić po tebe").
- **OSVJESTITE MU ODGAJATELJA KAO OSOBU KOJA ĆE SE ZA TO VRIJEME BRINUTI O NJEMU** ("Teta će te čuvati dok se ja ne vratim").
- **DEFINIRAJTE MU AKTIVNOSTI U KOJE SE MOŽE UKLJUČITI DOK VAS NEMA** („Možeš se igrati autićima“).
- **PRI POVRATKU PO DIJETE ZADRŽAVAJTE SE KRATKO U SOBI. UKOLIKO ŽELITE, S VAŠIM SE DJETETOM MOŽETE POIGRATI U HODNIKU.**
- **POKAŽITE INTERES ZA DJETEOVU IGRU I PRIJATELJE IZ VRTIĆA. RAZGOVARAJTE S NJIME O TOME.**

3. POŠTUJTE DJETETOVE OSJEĆAJE!

Dijete spontano pokazuje svoje osjećaje (plače zato što je preplašeno, tužno, nesigurno), ima na njih pravo i dobro je da ih pokaže. Reakcije odraslih kao što su: “Nemoj plakati!», ljutnja, ismijavanje i sl., omalovažavaju djetetove osjećaje i uče ga da izražavanje emocija, naročito tuge, nije dobro.

4. BUDITE ISKRENI!

Privikavanje može biti otežano ukoliko, iz želje da olakša ili ubrza odvajanje, roditelj obeća djetetu da će doći po njega jako brzo, a to ne napravi. Dijete će neprestano očekivati roditelja i neće se moći opustiti.

5. NEMOJTE ZABORAVITI DONIJETI U VRTIĆ PREDMETE KOJE DJETETU OMOGUĆUJU DA SE SMIRI (duda, bočica, dekica, gaza, njemu draga igračka i sl.).

6. POŽELJNO JE DA DIJETE VIDI DA SE S POVJERENJEM I PRIJATELJSKI OBRAĆATE ODGAJATELJU. Vaše nepovjerenje prema vrtiću rezultirat će istim kod djeteta.

ŠTO MOŽE OTEŽATI ODVAJANJE?

- Nesiguran, zaplakan roditelj
- Roditelj koji, ne oprostivši se od djeteta, doslovno pobjegne
- Roditelj koji od svog djeteta traži dopuštenje za odlazak (“Mogu li sada otići?”; “Reci mi kad mogu otići!” i sl.)
- Roditelj koji se dugo zadržava na vratima sobe i/ili stalno viri kroz prozor i sl.

ZAŠTO?

Zato što djeca u svojim ponašanjima pokazuju tendenciju kopiranja osjećaja roditelja. Dijete koje osjeća roditeljevu nesigurnost i nepovjerenje i samo je nesigurno i nepovjerljivo.

KUTIĆ ZA RODITELJE SLUŽI ZA NAŠU MEĐUSOBNU RAZMJENU INFORMACIJA. SLOBODNO GA KORISTITE I DOPUNJAVATE, UKOLIKO ŽELITE NEŠTO OGLASITI, PORUČITI I SL.

- **u garderobi** dijete, na svojoj (obilježenoj) vješalici, treba imati ruksak, a u ruksaku: rezervnu odjeću, pelene s ispisanim imenom djeteta. Papuče (obilježene) ostavljamo na klupici.

- **za njegu** djeteta potrebne su nam:
 - papirnate maramice (100 komada 1x na mjesec),
 - vlažne maramice (tromjesečno), krema (po želji roditelja), obilježena jastučnica (za spavanje) - (petkom se nosikući na pranje)

- u slučaju izostanka, a osobito zbog **bolesti** djeteta: javiti teti što je s djetetom (ostaviti poruku) na telefon 33 10 434 ili 33 10 880. Po povratku s bolovanja obavezna je **potvrda liječnika** da je dijete zdravo i da može u vrtić.

- kod dolaska i odlaska djeteta iz vrtića s odgajateljem izmjenjujete osnovne informacije o djetetu, koje su značajne za pravilnu njegu i život djeteta u vrtiću ili obitelji. Za duže razgovore dogovaramo se dan ranije.